

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
" Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Кожний учасник конгресу має на грудях
стижку, що показує, якою мовою можна до лю-
дини звернутися. Значення — означає що фран-

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНИШЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька ч. 16.

ВОВНЯНІ НОВОСТИ
ДЛЯ ПАНІ
НА ПЛАШІ, КОСТЮМИ
І СУКНИ.
ШОВКИ
у великому виборі.
ВОСКИ АНГЛІЙСЬКІ І КРАСІ
НА МУЖЕСЬКІ ОДІЖИ.

русською, червона — англійською, жовта — німецькою, біла — есперанто. Трапляються такі особи, що мають стійки всіх 4-ох кольорів.

В перший день усіх членів вітали члени організаційного бюро — а саме проф. Бове (директор Інституту Ж. Ж. Руссо, на якому і лежать головні організаційні обов'язки) — і представником м. Женеви. На другий день було вже більш офіційне відкриття конгресу в „Міській Салі“, де учасників вітали теж урядові представники. Для розваги конгресистів були прикладані члени Музичного Товариства, які грали на національних інструментах і співали народні пісні гірських пастухів. Аж 27-го почались засідання секцій, яких можна нарахувати до 17. На конгресі провідну роль грають представники Ліги Націй.

Дня 29. липня ввечері було всьоточне засідання конгресу, на якому виступали з привітаннями офіційні представники різних держав. Англійська мова перемішувалася з французькою. Виступали: Бельгія, Сирія, Естонія, Чехословаччина, Єгипет, Домініон, Швеція, Китай, Канада, Індія. Найбільше оплесків викликала промова старого Індуса і чехословацького професора, особливо при імені президента Масарика. Індус скаржився, що його наряд має мало шкід, та й в тих ачат не на рідних Індуських мовах, а на англійській, він казав за бідність (!!) Індії і благав від європейців симпатії для народів Азії.

Учасників зізналося вже поперх 2000. Конгрес протягнеться до 4-го серпня.

С. Русова.

Свен Едін про свою експедицію в пустині Гобі.

„Гамбургер Нахрхтен“ публікують інтерв'ю зі Свенієм Едіном про його наукову експедицію в пустиню Гобі. Ця експедиція працює вже два роки й п'ять місяців, а має тривати ще два роки. В ній бере участь 22 вчених. Зібрано великий археологічний матеріал з кам'яної доби, пороблено різні поміри, знайдено кістки динозаврів.

Підчас затроїння, викликаного поповненнями страви, як також алкоголем, нікотинною, морфіною, кокаїном й опієм — припорошення природної води Франца Йосифа є, цілком помітним середником. Лікарські досвіди спеціально стверджують, що при затроїнні оловом, яке викликає задуку обструкцію — вода ФРАНЦА ЙОСИФА, як правдивий специфічний середник усуває скоро ці обиди. Жадати в аптеках і дрог.

О. ДОВОРОЛЬСЬКИЙ.

Прикре непорозуміння.

(Оповідання.)
(Продовження.)

— Залісать не довго, — якось сумно заговорив учитель, — тільки вчитимемо по-українськи, чи краще мовити по-галицьки.

Козак отетерів. Він, наслухавшись всяких страхотливих чуток про українську, власне — галицьку мову, що була притчею во віщих „культурного“ станичного громадянства, нарочито просторочив рік, щоб діждатися бодай уже російської школи, а тут тобі маеш!

— Та що ж це за нещастя на нашу голову! — обурено забавив його голос.

Гепало поінформовав його про становище в школою й присолавав обов'язково бути завтра на зборах. Тимошенко кудись дуже поспішав і не міг як слід засвоїти тез Михайла Петровича, за якими треба було відкинути українську школу. Проте вчитель був певен, що цей недурний чоловік, людина собі на умі, знайме, що сказати. Вчитель його чув не раз на громадських зборах і дивувався глибині, простоті й ясності його думок і не абияким здібностям промовця. Нераз траплялося, що перед ним пусували товариші, заміж до станиці з округи.

— На мою думку, — закінчив свою розмову з козаком Михайло Петрович, — краще вже вчити дітей по-кубанському, ніж по-українському, ми-ж не турки жніебудь.

Він, звичайно, висував „кубанську мову“, як стратегічний маневр. Бо розумів, що цей міт

За океаном.

Свято українців греко-католиків у Канаді.

В неділю 14. липня відбулося в місті Едмонтоні висвячення нового греко-католицького єпископа для українців Канади, о. Василя Ладика. В тому святі взяли участь оба греко-кат. єпископи зі Злучених Держав (Константин Богачевський і Василь Такач), архієпископ і єпископи римо-кат. обр., багато священників і маси вірних. Саме свято відбулося так: В год. 9.30 передполуднем був святочний похід всіх єпископів та духовенства обох обрядів з палати архієпископа до катедрі при 113-й вулиці. В годині 10-й зачався архієрейська Служба Божя, на якій відбулася і консекрація нового єпископа. Підчас Служби Божої співав хор едмонтонського „Бояна“. В часі самого богослуження були три проповіді в трьох мовах: українській, англійській та французькій. Асиста складалася з 12 діаконів, 20 аколів та великого числа духовенства. Тогож дня відбувся в готелі Мек Данелд в годині 1.30 сподудня бенкет. Вечером відправлено в українській греко-кат. церкві молебень при співучасті всього духовенства. Опісля в годині 8-й був знову торжественний похід духовенства та мирян до Народного Дому, де в годині 8.30 вечір відбулася величава академія в честь нового владики. При кінці варто згадати, що на це свято українці з Вінніпегу приїхали спеціальним поїздом.

Український концерт в Дітроїті.

Дня 1. липня відбувся на Белл Айлі (міський парк на острові) річний концерт української капелі Думка в Дітроїті. Хоча була непогода, публіки зібралось дуже багато на заповіджений український концерт. Всі продукції випали дуже гарно і хор збирав гримі оплески. Сольо-співач Марії Атанасюк здобули рекорд і публіка була одушевлена та змушувала її бурю оплесків співати кілька разів додатково. В другій частині концерту були танкові номери учеників школи балетмайстра Василя Авраменка, котрі теж випали дуже красиво і здобули загальне признание публіки.

Відзначення українця.

На мишигенському університеті в Зєдинених Державах Америки зложив правничий докторат Іван Яців, син українського емігранта Василя Яціва, родом з села Небилова, калуського повіту. Іван Яців уродився у Вінніпегу, в Канаді, куди переселився і жили його батьки. В Канаді кінчив він нижчі і вищі школи й одержав там диплом магістра за працю в англійській мові

такий-же далекий від дійсності, як Ліга Націй від бажання відійснити загальне роззброєння.

Дня 20. серпня на батьківські збори хлібороби сходились з тою поспішністю, яка завжди буває, коли людина кермується гаслом: діло не повк — діло не втече. Оловом батьки сходились поволі.

Михайло Петрович старанно підготовлював своїх однодумців виступити суцільним міцним фронтом. Але той, на кого найбільше покладав надії, тобто Тимошенко, все не з'являвся. Ті, що зібрались, байдуже тинялись навколо нової школи (бо вона в середині ще не просохла й збори відбувались просто на дворі) й нетерпляче чекали на приїзд інспектора. Нарешті широкою вулицею з'явився стовп куряви і скоро легенькі „дрогги“ зупинилися проти школи. То прибув Бурсак. Гепало з тривогою подумав, що Тимошенко зовсім не прийде й відчував у лавах організованого ним фронту прогалину, яку ніким і нічим не замінити.

А інспектор кивавшись, довелось розпочати збори. До президії обрали Михайла Петровича й стандартського службовця. Гепало відкрив збори короткою прогмовою промовою, а серце йому стукотіло так сильно, як дімчич, що підходить до останніх пелюсток, обриваючи квітку: „Любить не любить“... Нарешті до юрби, що зібралася, заспаившись наблизився Тимошенко. Вся його постать була просякнута упертим переконанням, не здаватися, воювати до переможного кінця. Учителеві трохи відтігло від серця. Що правда, він таки шкодував, що Тимошенко записався й йому не пощастило як слід підготувати козака до виступу. Та дарма, передчуття йому підказувало, що цей маху не дасть.

Дентист Яків Насе

вернув і приймає як давніше.

про українське письменство й історію. Спеціалізувався врешті у праві в Зєдинених Державах і з успіхом зложив докторський іспит.

На еміграції в ЧСР.

З діяльності Української Громади.

Українська Громада в ЧСР. вступила 1 червня ц. р. в другий рік свого існування. На центральна організація у Празі, Українська Громада має свої філії у Брно, Подєбрадах та Ліберці (Райхенбергу), числячи около 250 членів, що стоять на платформі української соборності. Громада об'єднує в собі українців з усіх українських земель (Вед. Україна, Галичина, захід українські землі, Кубань) різних політичних утрупувань і безпартійних.

Малопомітна щоденна робота Громади в цьому році полягала головню в тім, що вона подотримувала різні справи, зв'язані з береженням правно-матеріального положення українців емігрантів у ЧСР. Серед прикладних вступів Громади можна відмітити такі: Управа Громади подала до комісаря по справам біженців при Лізі Націй меморіал, в якому домагалася, щоб українських емігрантів уважано за цілком окрему категорію емігрантів та щоб їх називало ім'ям власним національним іменем, а не „русскими“ чи „поляками“, як це практикувалось доі. Дня 12-го червня ц. р. Українська Громада разом з Громадою Кубанців улаштувала святоту академію, присвячену пам'яті Ів. Франка. Академію відкрив вступною промовою голова Української Громади М. Галаган, а опісля проф. Зр В. Сімович у своїм дуже гарнім рефераті старанно розвивав творчість Франка; закінчилась академія музичною частиною, в якій узяли участь директор Українського Пед. Інституту п. Дачевська (сопран) та п. Зінкова (чешка — фортепіано). 22-го червня філія Української Громади у Брно разом з місцевою Студентською Громадою улаштувала свято Української Армії, сполучене з відданням пошани подигним героєм. 15-го липня подєбрадська філія Громади улаштувала привідний реферат члена філії Петра Вигнальського і приведу візду частини української еміграції який передтим відбувся у Празі. Значна кількість присутніх на рефераті свідчила про інтерес до теми реферату; промовці, які виступали після реферату, всі за виключенням двох прихильників українського центру згодилися з висновками референта про те, що той аїд не був загально-європейським українським збодом, та що в ньому брали участь тільки українські емігранти безорієнтації, яку більшість еміграції взяла за шкідливу для нашої національно-визвольної боротьби.

Емігрантське положення дуже часто уявля-

На денному порядку стояло питання „Національна політика й українізація шкіл на Кубані“.

Слово взяв районінспектор Бурсак. Почав він, як кажуть, від царя Гороха із знаменитого малоруського „не бий, не бий і не можеть бить“, перейшов на національну політику компартії і закінчив свою промову днем останнього свого приїзду в Станицю Протоцьку, конкретно казуючи про потребу й доцільність українізації школи. Ч. 2. Говорив він просто, хоч і натхнено, баристо пересипаючи свою промову селянськими прикладами й дотепами, і, очевидно, був певний, що виголошені ним думки заперечувати не то, що ніхто не зуміє, а навіть просто не знавється. Та не так воно сталося. Не встигло пролунати останнього інспекторського слова, як збори, мов імпульс, в один голос закричали:

— Не треба нам української мови!

— Не дамо портити дітей галицькими й

анком!

— Доволі, що ми неосвічені, а то ще й діти!

— Руську нам школу давай!

Бурсак сторопів, Михайло Петрович спитливо глянув на інспектора, а в самого, позавторто вам сказати, на серці канарки співали. А в тім, треба було конкретно. Піднявши голос, Гепало стиснув розхвилювані збори й запропонував говорити поодинокі. По цьому над язичком випирало із десняток піднятих рук, між якими користувалося викидалася вперед і зору жилава користувача, в порваному на дітки рукаві, правий козака Тимошенка. Михайло Петрович задумався тих, що хотіли промовляти, одіжати на самісімейний кінець Тимошенка.

(Продовження) 822

живильне життя, які закінчили студії у високим школах, аналити собі заняття по своєму фаху; вони часто змушені бувають вивчувати несь ремесло, щоби з нього жити, або йдуть просто на будівельну чи іншу фізичну працю. Відчуваючи потребу української еміграції в ЧСР у високим певного фаху, прихильно до одоування засобів для життя, управа Української Громади організувала коротко-речинцеві автомобільно-тракторні курси. Загальне керування цією справою управа доручила членові управи проф. Філіппу Українського Пед. Інституту М. Лорченкові; теоретичні виклади і почасти практичну їзду за авті провадив інж. Томарук, а інж. Сергєв (директор авто-тракт. школи „Земгора“) викладав спеціально про трактори. Після двох-місячної науки курси закінчено в середині липня ц. р. і 22-го липня відбулись іспити в присутності двох чеських урядових комісарів. Авто-тракторні курси закінчили 36 осіб, але з них троє з різних причин не здавали іспитів. Всі інші в кількості 33 осіб успішно склали іспит і одоули права шофера. Цікаво зазначити, що в числі 36 курсантів було: робітників і ремісників 6, друку, складач 1, торговель 1, інж.-агроном 1, докторів права 1 і студентів та абсолютних високим шкіл 20; із них походило з В. України 18, а Галичини 12, з зах. українських земель 3 і з Кубані 3. Після закінчення іспитів відбулись товариські сходили курсантів разом з представниками управи Громади та інструкторами курсів. Староста курсантів, студ. І. Рудніський, в імені всіх закінчених подякував управі Громади за ініціативу і переведення в життя справи авто-тракторних курсів. Голова Української Громади М. Галаган, висловившись подяку всім особам і чинникам, які причинились до доброго закінчення курсів, побажав скінчившим найбільшого успіху на ному терені діяльності. Новий український шофер-студент Українського Пед. Інституту Т. Момік висловив побажання, щоби кожен із новонароджених шоферів став джерелом народження таких десятків і сотень автомобілістів і трактористів так потрібних для розвитку господарства на Україні.

До всього того слід додати, що Українська Громада провадить свою працю виключно своїми власними засобами і ніякої грошової підтримки від імені не дістає, як це є з іншими українськими організаціями і установами в ЧСР. Отже її авто-тракторські курси організовані на основі самооплати: курсанти із своїх скромних заробітків чи стипендій мусили заплатити суму, потрібну для оплати праці лекторів та інструкторів курсів. Управа Громади вжила зі свого боку заходів, щоби платити за навчання вносила для кожного курсанта якнайменшу суму. Це вдалось їй одолати завдяки тому, що міністерство закордонних справ ЧСР, пішло в ція справі на зустріч управі і на прохання голови Громади дало дозвіл користуватись помешканням, приладами, моделями і машинами авто-тракторної школи, яка на кошті міністерства вже більше як п'ять років

існує у Празі під загальним зарядом російського об'єднання „Земгор“ і яка за час свого існування випустила вже кілька сот шоферів (майже виключно росіян). На превеликий жалі, українська еміграція в ЧСР, не спромоглася організувати свою подібну школу, яка, як показує тепер саме життя, стала б їй у великий пригоді. Але з задоволенням треба зазначити, що українські емігранти в ЧСР, ясно зрозумили необхідність улаштувати своє життя власними силами, а не жити сподіваннями чужої допомоги чи субсидій. Доказом цього є між іншим успішне закінчення навчання першої групи авто-трактористів на курсах, організованих Українською Громадою в ЧСР.

Слідами Холмщини?

Запечатання греко-католицької церкви в Михайлівці в Підгаєччині.

Події, які переживало українське православне населення на Холмщині, Підляшшу, а почасти і на Волині, в перших роках польської влади у зв'язку з її церковною політикою, загальною відомі. Найголовніша з них була подія запечатання православної церкви в Жабчу на Волині в лютому ц. р. Ця історія досі непокинчена.

Це діялося на наших північно-західних землях і не торкалося покищо греко-кат. церкви в Галичині. Але ось, подія нижче описана живо нагадує холмсько-волинські відносини.

Коротка історія така:

До греко-католицької парохії в Котузові, зарваницького деканату, підгаєцького повіту, належить село Михайлівка з дочерньою мурованою церквою Собору Пресвятої Богородиці. В книгах ґрунтових громади катастральної Михайлівка в ґродському суді в Підгайцях парцеля під церквою є заінтабульована на греко-кат. дочерню (фізичну) церкву Собору Пресвятої Богородиці в Михайлівці. Теперішню церкву поставлено в 1888 р. виключно зі складок місцевих громадян греко-кат. обряду, як рівнож шляхом наложеної на них конкуренції. Тоді в селі була одна родина римо-кат. обряду б. п. Ігнатого Чорного, якого до конкуренції, очевидно, не притягнуто. В р. 1912 з'явився гонти з церковного даху і покрито дах бляхою, знову шляхом конкуренції, розложеної на місцеве греко-кат. населення. Часть доугу за бляху заплачено по війні, і то платили самі греко-католики з добровільних датків, а коли останні звернулися і до місцевих римо-католиків за пожертвами, ці відмовилися дати, кажучи, що на церкву не дають і самі будуть будувати для себе косяцюзом. Таксамо з добровільних датків самих греко-католиків закуплено в 1917 р. дзвони до церкви.

Парохом Котузова був десятки літ пок. о. Кипріяні Писецький (помер вже по світовій війні) і він, живучи у сусідській згоді з римо-кат. парохом з Білокриниці, пок. о. Рижем, до якого належали римо-католики з Михайлівки, дозволяв йому на його просьбу на відправу богослуження у церкві, що однак було дуже рідко, бо в селі було всього кільканадцять вірних римо-кат. обряду. Очевидно, пок. о. Риж не підписав ніколи претенсії до співіспісання церкви, користуючись нею — як і його наслідники — тільки *praescripto modo*. Число римо-католиків не дуже то зросло і після війни: нині в Михайлівці є о. коло сто родин греко-кат. обряду, 12 родин мішаних, де чоловік або жінка є греко-кат. обряду, а тільки всього п'ять родин римо-кат. обряду.

Навесні 1928 р. обняв греко-кат. парохію в Котузові о. Олександр Яворський і так, як його попередник, відправляв богослуження в церкві в Михайлівці що третьої неділі й у деякі урочисті свята. Римо-кат. парох з Білокриниці о. Ручачевич ні разу до нього не зголошувався і від більше як півтора року взагалі в церкві в Михайлівці не відправляв і в ній не був.

В церкві в Михайлівці була скринька з орнаментом (феліоном) для римо-кат. священника, яку колись справили місцеві римо-католики. В неділю 19. травня ц. р. о. Яворський після богослуження в церкві велів церковному провідникові Якову Комаринському винести скриньку з орнаментом і захристі в церкві і фірму через дяка відослав її до о. Ручачевича в Білокриниці. Цей скриньки не прийняв і дяк вернув неодолені з нею під церкву, де ще застав о. Яворського. Тоді останній заявив, що скриньки з поворотом до церкви не прийме та нехай її перековують собі самі латини.

му мабути з мене не було того ентузіазму, що в нашого провідника: бо мої предки не боролися тих замків своїми мечами, а тільки, що найвище, своїми руками, бо на своїх спинках таскали камені й деревляні берени на ті замки і довали молотом печери!... Та й не як своїми ліцями, а як авчачими хлопцями... Мої рефлексії стали ще сумніші після ось якої пригоди. Ми вертали з Уричі в подорожі наздигали якогось малого, може шести чи восьмилітнього пастушок, що гуляв корови в поле. Не тому, щоби ми не знали дороги, а тому, що той пастушок був такий маленький і мені хотілося з ним поговорити, а в снігаві погруді веде дорога до Підгородця. Хлопець дав коротку, ясну, а передовсім силую відповідь. Ми минали його й пішли дальше, а потім зради сім відпочати й похартувати. Хлопець знов наважував нас і тому, що він мені подобався, і похартував його цукорками. Якже було мені здивуваний, коли він цукорків не прийняв і сказав, що „не любить“. Один з товаришів прогуляв сад, що йому по цукорках ніщо, але він, мовляв, прийме хліба з маслом. Та він і хліба з маслом не прийняв. Сказав, що „не годуваний“... Сам не знаю чому, але в мені зразу прокинулася думка, що цей хлопець — шляхтич, і з „гордості“ не приймає дарунків. Я спитав його, як він називається. „Назаревич-Ягрицький“ — була відповідь. Ось!...

Тан он, що зважить шляхтич! А той рід, а котрого і походжу, і я сам, коли був такий маленький, чи теж був би не прийняв від когонебудь якогонебудь одлану!

І моя особа уявилася в моїх власних очах маленька-маленька, ще менша ніж той шість чи восьмилітній пастушок... І зріс подив для стародавніх земляків.

Підписів. ліпень 1929.

ІВАН БІЛИНА.

Замки на Бубинищі та Уричі.

(Докінчення)

Як розказував нам наш провідник, такі замки, як на Бубинищі і в Уричі, за киянських часів на лінії Стрия в Опору було більше. Вони творили цілу фортифікаційну сітку, котра боронила входу, а радше виходу з Угорщини через тухольський промінь до Галичини. Крім великих замків були ще й менші укріплення, які звалися вартовими. Наш провідник, мовляв, знає кілька таких місць, на котрих є сліди й останки тих вартових. Коло урицького замку є таких місць два: а коло Синівдського Вишнього валопри Бубинища по другому боці Стрия — три. В одне таке місце від самим Синівдським він нас запровадив і ми бачили малу печеру, якуту на обочі гори в скелі косям на форму бубинищних або урицьких.

Як я пізніше вичитав у другому томі Історії Галицького (стр. 590), урицький замок був спалений і зовсім знищений в році 1369. Можна прияти, що і ціла та решта фортифікаційна система була знищена в тому самому часі.

Можливо жиять наші історик, котрий заравом був би туристом, трішки інженіром і трішки стратегом, займеться ближче тою системою укріплень, котра на всякий випадок доказує, що воєннична й економічна сила наших киян була велика. Я хотів би тут звернути увагу ще на одну річ, яка мене не менше цікавить, як самі замки.

Наш провідник, — професор, ще поки ми вибиралися на Бубинище і до Уричі та в підчас самої прогулянки, розказував про ці замки з великим захопленням і пітнємом. І от, коли я вже оглядав ті замки і про все довідався і коли я про

це потім думав, то я не дивувався його захопленню і пітнємові. Бо хоча ми бачили вже кращі, монументальніші й краще збережені, деякі в перлісному виді і в цілком улаженнім, ріжкими мистецькими пам'ятниками і т. і., чужинські замки, то проте це були чужинські, а не наші рідні пам'ятки старонини. І мені стадо було, що й цією нашою бубинищною не міг так захоплюватися як він. Мені зпочатку здавалося, що це був його тільки такий патос, або нарочіе перебільшення, щоби нас лише до прогулянки захотити. Шойно пізніше я переконався, що його захоплення було зовсім щире. А походило воно ось з чого.

Професор, котрий, як я вже агадував, походив із Синівдська, був нащадком тої селянської, т. зв. ходячкової шляхти, котра в тих сторонах, подібно як у Самбірщині, замешкує цілі села. З таких сіл ми переходили через Корчун, Крушельницю, Підгородці й Уричі. І ось, мені здається, що всі та шляхти походять у простій лінії від бояр, котрі замешкували і держали ті землі. Мені іншим те переконання стрічало ми теж у тих селян-шляхтичів, в яких ми говорили. Не знаю, чи така традиція серед них самих задержалася, чи може той погляд вони перенесли від інтелігентів.

Якби там не було, всеж таки в умі нашого професора ці замки були власністю його предків. Уявляю собі, що його фантазія повна образів про те, бачивши, поскільки сягає його знання нашої історії, яку мабути знає). — як його діди й прадіди в ту далеку давнину боролися з уграми, татарами, поляками, литовцями, як боролися тухольський промінь і зрештували цілу долину Стрия й Опору своєю кров'ю в криві їх своїми кістками... Ось джерело захоплення і пітнєму до руйні і останків тих замків.

В мені прокинулася ніяка рефлексія. Он чо-

НА ПЛОЩІ „СХІДНИХ ТОРГІВ“ ЛЮНА ПАРК відкритий щодня до 12. год. вночі

чики, коли цього не хоче зробити їхній парох. Скриньку з орнаментом оставлено під церквою, а відки забрав її провізор Комаринський до себе і відтак передав її вїтові Каролеві Байді, латиників. Причиною, що о. Олекса Яворський не хотів далше держати скриньки у церкві, були погослови, що о. Ручаевич і латиники мали готувати, що вони мають право співпосідання церкви в Михайлівці і з церквою не уступають.

Тепер у справу вмішалася поліція у Вишнівчичку і староство в Підгайцях, очевидно на жадання польського пароха о. Ручаевича. Дня 14. червня ц. р. приїхав до Михайлівки урядовець підгаєцького староства Фурман, відобрав ключі до церкви від о. Яворського, взяв скриньку з орнаментом у вїта Байди і разом у гуртку латиників з пародою заїс її до церкви в Михайлівці, а саму церкву замкнув і опечатав, віддаючи ключі до церкви латиників вїтові Байді. Рівночасно видав о. Олекса Яворському заборону, щоб церквою в Михайлівці без дозволу і згоди староства не посмів розпоряджатися та стягувати з нього кошти своєї комісії.

Очевидно, державна політична адміністрація влада не має права заряджувати церквою. Повише — досі в Галичині мабуть одинокі — розпорядження підгаєцького староства порушує постанову артикулу XIV. конкордату з 10. лютого 1925, що має в Польщі силу закону, оголошеного в Вістнику Законів Польської Республіки ч. 72, позиція 501 з 18. липня 1925, що гарантує католицькій церкві всіх трьох обрядів, між ними й обряд греко-українського (у французькому тексті арт. IX. названому *rite grecocatholique* — повну свободу у завідуванні церковним майном, а передовсім самими церквами, до чого світська влада не має права мішатися.

Вночі з 14. на 15. червня хтось ушкодив печатки на церковних дверях, що їх наложив агаданій урядовець Фурман. Про це о. Ручаевич знов до староства з 15. червня ц. р. Фурман зіхав до Михайлівки по раз другий в асисті поліції і наложив нові печатки на церковних дверях. Рівночасно видав приказ, щоб біля церкви безперервно день і ніч стояла варта з шістьох дорослих людей, що мали пильнувати цілості старостинських печаток, а державна поліція з Вишнівчичка мала контролювати виконання цього зарядження. Так воно і було і через сім тижнів шістьох михайлівських селян в часі найпильніших польових робіт мусіло йти на тілу добу на варту під церкву. Тепер це дещо змінено і нині пильнує ненарушності старостинських печаток тільки двоє вартівників і то лише вночі. Рівночасно поліція зачала ходити від хати до хати і списувати довжезні протоколи. Церква стоїть до нині далше замкнена та опечатана і староство не хоче її відкрити та передати о. Яворському.

Не кінець на цьому. Польський парох о. Ручаевич під фірмою римо-кат. костела в Білоричинці вніс провізоріальний позов проти о. Олекси Яворського в Котузові з приводу повної історії зі скринькою в михайловецькій церкві до гродського суду в Підгайцях до ч. справи С. І. 409/29 і дня 8. липня ц. р. відбулася вже перша розправа, на якій пізаного заступав адвокат д-р Стецюк. Розправу відложено на неозначений час, щоб засягнути опіні з греко-кат. митрополічної консисторії у Львові.

Значачую, що греко-кат. церковні влади (ординаріат і консисторія) не виступили як слід у справі усунення зарядження староства в Підгайцях.

Обороною своєї церкви займаються самі громадяни в Михайлівці. Дня 30. липня ц. р. приїхали до мене їхні делегати: церковний провізор Яків Комаринський, член церковного комітету Микола Бовдис і Василь Гой та розказали мені всю історію зі своєю церквою. З делегатами пішов я до воевідства. Воеводи Мошинського не застав, бо лежить недужий, віцевоєвода Седзичевський вїхав до Львова і нас прийняв начальник президіального відділу д-р Ланевський, котрому я розказав подробицю цілу подію і вручив окрему жалобу на письмі з підписани майже всіх господарів греко-кат. обряду в Михайлівці. В жалобі наведено докладно факти і подано свідків, а при кінці жається, щоб воевідський уряд скасував розпорядок староства в Підгайцях, приказав відпечатати церкву в Михайлівці і передати церковні ключі властивому пароху о. Яворському в Котузові, при чому підписані заявляють, що не противляться цьому, щоб римо-католицький священник в разі потреби відправляв своє богослужіння в церкві, оскільки

попросить наперед дозволу на відправу в церкві властивого греко-кат. пароха в Котузові і дозвіл від нього одержить. Д-р Ланевський прирік, негайно справу розслідувати і по розслідуванні видати відповідні розпорядження для нового підгаєцького староства Ворошинського.

Тепер черга і на наші церковні влади, яких обов'язком взяти на оборону церкву в Михайлівці і свій власний авторитет.

Тернопіль, 31. липня 1929

Посол д-р Степан Баран.

Гаська конференція з 1929 р.

З Гаги повідомляють, що уряд Голландії одержав від великих держав повідомлення, яким остаточно устійнено офіційну назву репараційної конференції так: гаська конференція з 1929 р.

З Берліна повідомляють, що наради гаської конференції відбуватимуться в двоє комісіях, а саме політичній і господарській. В господарській комісії обговорюватимуть приновлення плану Юнга при участі представників всіх держав, які мають право до відшкодування, отже також і Польщі. В політичній комісії будуть обговорювати справу евакуації Надренії і в ній візьмуть участь лише представники шістьох льокарненських держав, а між ними теж і Польщі. Крім того між Францією і Німеччиною будуть вести переговори в справі евакуації басейну Саари.

З Берліна доносять, що вчора, себто 2. серпня пополудні відбулося засідання кабінету міністрів під проводом міністра Штресмана. Комунікат оголошений Бюром Вольфа стверджує, що по вичерпуючій дебаті над справами, які будуть предметом нарад конференції виявилось, що до них цілковита одногідність всіх членів кабінету. На час недуги канцлера Мюллера буде його заступати міністр Штресман, а підчас гаської конференції Штресмана заступатиме міністр Гренер.

Як повідомляє Бюро Вольфа в склад німецької делегації входять: міністр закордонних справ Штресман, міністр господарства Курціос, міністр окупованих теренів д-р Вірт і міністр фінансів Гільферлінг.

З Вашингтону надійшли вістки, що департамент закордонних справ вислав на конференцію в Гагі лише неофіційних обсерваторів.

Зірвання англійсько-більшовицьких переговорів.

„Таймс“ обговорюючи перервання англійсько-більшовицьких переговорів зазначає, що навізання нових переговорів залежить цілковито від більшовицького уряду, який був дуже осторожний, аби не замкнути за собою дверей раз на все. Далі „Таймс“ підносить, що Мекдональдові і його товаришам слід погратулювати за їх рішучість, з якою вони боронили тих справ, які є дійсною підставою порозуміння з більшовиками. З переданих не виходить, що англійський уряд не відступить ані на йоту від своєї політики і радо порозуміється з більшовиками, якщо вони ширі і чесно згодяться на умовини, які є підставою миру. Однак уряд не зречеться тих чрав, яких оборона є обов'язком цього уряду.

Червоне свято в Москві і за кордоном.

В дні 1. серпня відбувалися в Москві, Харкові і Ленінграді та по інших містах численні віча і маніфестації. В маніфестаціях Москви брало участь більше як пів мільона осіб. На вічах у Москві протестовано проти становища англійського уряду, яке він займає в англійсько-більшовицьких переговорах. На вічах прийнято цілий ряд резолюцій, в яких підчеркувано небезпеку нової війни і запереновано попертя мировій ініціативі більшовицького уряду.

В Франкфурті над Меном прийшло вечером до кривавої боротьби в часі комуністичного походу між поліцією і демонстрантами. Демонстранти обкидали поліцію камінням і збудували на-швидко барикади. Багато учасників походу і кількох поліцаїв поранено.

В Берліні прийшло теж вечером у пізній частині міста до сутички між комуністами і членами Райхбанеру, в якій поранено двоє членів цієї організації.

В інших більших столицях Європи відбулося червоне свято цілком спокійно.

У Львові уладили комуністи на площі Сольської віче, але поліція зараз розігнала і не допустила учасників до походу.

Д-р Т. Е. БУРАЧИНСЬКИЙ

Львів, вул. САПІГИ ч. 25.

виїхав на 4-тижневий літний відпочинок.

На організаційному фронті.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

В понеділок дня 15. липня ц. р. відбулася заходом Повітового Народного Комітету УНДО послужне повітове віче в Микунинцях, в якому взяли дуже численну участь виборці зі сходу повіту микунинського і з північної частини сходу повіту теробовельського. Іменем Пов. Нар. Комітету отворив віче місцевий адвокат д-р Роман Слюзар і на його пропозицію вибрано за президія віча посла д-ра Степана Барана, а за заступника п. Луку Ракочого, господаря з Настасова; секретарював п. Павло Стахів з Волі Малецької. Перший промовив посла д-ра Ворон, заголошуючи двогодинний реферат про сучасні політичне, культурне і господарське положення українського народу в Польщі. Описав про господарсько-хліборобські справи, що були в селі, говорив пос. Кунько, а накінець сенатор Кузьма про справи податкові і інші тягари, що гнуть наших селян. В дискусії присутні селяни порушували болочі для них справи пр. п. Микола Олійник, господар з Варваринців пов. Теробовельського, порушив податкові тягари, а п. Микола Білик, господар з Настасова неменше докучливі податки дорогові і шарварки. На поставлені запитання подробиці відповів пос. Кунько і пос. д-р Баран. Віче тривало чотири години і пройшло з повним заінтересуванням присутніх. На вічній пос. Кунька прийнято низку протестуючих резолюцій і зі зааном до нашого громадянства, щоб піддержало Рідну Школу і наші культурні та економічні установи. Вічній на внісок д-ра Слюзара ухвалило віче довіря і принапнати для Української Парламентарної Репрезентації на її оборону інтересів і прав українського народу.

НОВОСЕЛІЧЧИНА

В днях 17, 18, 19 і 20. червня ц. р. відбулися посольські віча о. прал. Куницького і пос. Заваликута в селах Медині, Кошляках, Новім Селі Терпильці. Віча пройшли всьом дуже гарно. В Медині при кінці промови о. Куницького комисар староства розвізав віче, що поділяло дуже добре на присутніх селян. В Кошляках віче по порядку відправу від о. Куницького місцевий лат. священник, що зовсім непотрібно для нього вмішався в українське віче. В Терпильці пос. Заваликут не міг бути, бо поїхав у свій округ. За те явився пос. Кунько.

НОВИНКИ

— Ліквідація одної церкви на Холмщині. До села Павловичі, пов. Грубешів, приїхали дня 23. липня, в понеділок, віт Стасюк з писарем і 5 поліціянтами в год. 10-й рано з Довгобича, коли всі селяни були в полі та розвалили давню православну церкву. Два дні пізніше приїхала поліція з робітниками і хотіла забрати матеріял, але люди не дали і хоронят його досі. Церква була запечатана, має 340 літ і велику археологічну вартість. Ситуація напружена. Місцеві громадяни просять Українську Парламентарію про інтервенцію. (У цій справі, нас інформують, пізвано вже інших посів, перебуваючих у Варшаві, щоб інтервенували і вислали до Павловичі одного делегата.)

— Українець окуліст у Львові. Вже віддана відчувало наше громадянство нестачу свого окуліста у Львові. Аж тепер ця прогалина була заповнена, завдяки нововідчиненій лікарні д-ра Леоніта Максимонька при вул. Підвала 7. Ім першого нашого окуліста у Львові відоме кошому громадянству не від мін; він був свого часу адютантом саніт. шефа УГА; після поверту з Великої України покинув лікарські студії в Грацу 1923 р., описав нострифікував свій диплом у львівському університеті і практикував довший час на відділі проф. Маєкса як його 1-й асистент і його наслідника д-ра Мусса. Одночасно був він секретарем Українського Лікарського Т-ва. Д-р Л. Максимонько, починаючи самостійну загальну практику, доповнює різко поважну низку наших львівських лікарів, які сумі дорінують не лише найкращим лікарським національностей у Львові, а з яких деякі здобули собі у своїй спеціальності перше місце.

— Сенаторка Олена Кисілевська в Америці. Цими днями виїхала до Америки голова державного відділу Союзу Українок у Львові, сенаторка „Жіночої Доли“, сенаторка до варшавського союзу, Олена Кисілевська. Вже перед роком зверталась до неї жіночі товариства зі Закарпаття

ПЕРЕДОСТАННІМ ТИЖДЕНЬ ЛІТНЬОЇ ПОСЕЗОНОВОЇ ВИПРОДАЖІ ВЗУТТЯ

Дель-На

ЦІНИ: 3'90, 5'90, 7'90, 9'90, 12'90, 15'90, 19'90, 24'90, 29'90 і т. д.

В SCHENKO, літ. 44
Інтелігент, а до-
брої родили, на ста-
новленні бажав пізна-
ти ланку у відновле-
нню віри; незалежні
і забезпечені адом
якщо перемогли
Позорювання по-
бачили, оскільки не
конче; ласкаві зго-
лошення до Адміні-
страції „Діла“ під
„Соборією життя“ на
предложення ісо-
ратного життя 183

Північ та Канади, щоб їх відвідати та навча-
ти з ними тісніші зв'язки. В Альберті відвідав
сенаторка Ірину Парбел, яка є міністром в аль-
бертському кабінеті. Під час побуту в Канаді
также сенаторка ознайомилась по змові з ан-
глійськими жіночими організаціями та оглянула
шкільні школи.

— **Вибухи й пожежі.** У шалескій копальні в
Термінідах Долішніх вибух бензинувої лампи
убив 26 робітників. — В околиці Ніцци, на фран-
цузській Ревієрі, почав горіти ліс, від якого аго-
рило 60 домі в селі. Також в інших місцях ви-
бухи пожежі. — У морських Альпах у селі Сен-
Етїєн згоріло 12 господарств і костел. — У фран-
цузській копальні в Ескартель газ збили 23 шах-
тарів. Є це вже друга з черги велика копальнича
катастрофа в останніх днях. — У Тулоні вибух-
та пожежа, що довела до експлозії в складах
муніцип; багато осіб ранених. — У залізничних ма-
гацинах у Сараєві пожежа наробила шкоди на
8 мільйонів динарів.

— **Ріжні вістки.** Ватиканська держава видала
оке при серії своїх перших марок. — У Мексику,
з сестри Вера Круз, недалеко Уазаби дві ферми
почали спір за межу; у битві згинуло 2 особи, а
17 є ранених. — Мексиконська поїхав відпочивати
на свій хутір до Шотландії. — Криголім Селов
прислав іскрову телеграму до Москви, що його
схвалили криги недалеко землі Франца Йосифа
і він жеде помічч. — Сестру Вільгельма, а жінку
відомого російського емігранта-авантюриста
Зубова, бував князю Шварцбург-Ліппе, так лі-
куються, що вона переїхала до одної кімнати в
місціні малого містечка. — У французькій ку-
пцевій місті Довіль признали одну спільну на-
городу краси для двох кандидаток: малярки Сі-
моні, що дістала першу нагороду в Парижі (і
крізься подорожі на світовий конкурс краси
до Гальвестону) і для місес Ван Гайсен, „найкращої
жінки Америки“; обі дістали по 200 фунт. шт.
— У Нью Йорку підніється цими днями процес за
спадщиною по Миколі П., залишену в американ-
ських банках у сумі 10 мільйонів дол.; кандидатами
до неї є радянський уряд, поодинокі члени цар-
ської родні і Анастасія Чайковська, що є буцім-то
наймолодшою донькою царя. Всі гроші підуть
імовірно на покриття довгів рос. уряду. — Ма-
дарське міністерство здоров'я реалізувало між-
народний конкурс на самостійну наукову працю
про етіологію трахому, за яку дасть 2000 фр.
нагороди.

— **Польські студенти і французька поліція.**
Варшавська преса приносить звістку про дуже
неприємний інцидент, який трапився студентам
варшавської політехніки і проф. інж. Васютин-
ському, що переїзжали через Париж. Наслідком
якогось непорозуміння з кондуктором, який по-
містив їх у тісному вагоні, кондуктор мав удари-
ти згаданого професора і вивести поліцію, яка
його побила до крові, заковала і посадила до
в'язниці. Також побила вона студента Дзеваче-
вого. Варшавське польське студентство сильно
осквільоване. Вже пішли протести і офіційна
заплати через амбасади та міністерства. Без ди-
пломатичних роз'яснень не обійдеться.

— **Спортивні здобутки.** Основник пласту англій-
ець Пауел дістав з нагоди міжнародного з'їзду
схватили у Лондоні титул „баронета“. — Австрій-
ський летун Кронфельд установив новий рекорд
лету при допомозі вітрильного літака „Відень“
(без мотору); він пролітав на ньому 143 км. —
„Цепелін“, що вилетів з Фрідріхсгафен до Амери-
ки, везе крім 19 пасажирів трьох горил і 600
канарієк; пікаве, що Німеччина експортує до Но-
вого Світа зразки екзотичної фауни.

— **Який буде серпень?** Хто їде на відпустку,
цікавиться погодою, яку матиме на селі. Хто ві-
рить у прогнози метеорологів на далеку мету
і на такім широкім просторі, як від Франції до
нас, нехай знає, що французькі спеціалісти від
температури ворожать на серпень гарну погоду.
Високим буде 10. серпень — дуже холодний, 13.,
14. і від 21. до 26. дощеві.

— **Скільки є студенток у Німеччині?** Управ-
днісники шкільні Німеччини видала спільну статисти-
ку за зимове півріччя шкільних студій. Ні-
мецька преса звертає увагу головню на зроста-
юче число жінок, що вступають у вищих шкіль-
них.

ях. У Пруссії цей розвиток недавній, бо щойно
від 1908 р. Ріжні закони приневолювали жіноцтво
перед війною ставати виключно вчительками
і лікарками. Після війни жіноцтво здобуло до-
ступ до всіх інших професій крім теології. У
порівнянні з 1913 р. число студенток філософії
зросло всього на півчверта разів, а медицини на
півтретя. Зате на фармації є цей аріст 24-крат-
ний, на денстиції 20-кр., на правах 17-кратний,
на хемії 9-кратний, на євангеліській теології
12-кратний. Загалом є на філософсько-історич-
них факультетах Німеччини 5395 студенток,
на медицині 2081, 826 на правах, 723 на госпо-
дарсько-економічних видах, 458 на денстиції,
330 на хемії і 192 на фармації. У Бераїні є їх раз-
ом 2266, у Мюнхені 1346, у Бонні 840, у Кельні
741, у Мюнстер 673, у Бреславі 634, у Ляйпцігу
581, у Гамбурзі 571, у Фрайбурзі 540, у Франк-
фурті 520, у Марбурзі 503, у Гайдельбергу 477,
у Кенігсбергу 434, у Геттінген 430, в Ені 370 і в
інших університетах від 79 до 284 студенток (79,
87, 110, 176, 184, 190, 237 і 284).

— **Спідниці відновжують.** Швидше, ніж на жі-
ноче волосся, яке, як кажуть знавці, не лишилось
на постійно коротко підстриженим, прийде чер-
га на жіночі короткі спідниці, які від найближ-
чого сезону мають відновити. Коли не на весь
обвід, то бодай у деяких місцях. Так рішшли
диктатори жіночої моди — париські крапці. А
що вони на кожну придуману примху мають арг-
умент, то цим разом потішають мужів, що дов-
ші спідниці такі дешевші як елегантні паньчочки,
а для решти мужин нежонатих мають аргумент,
що такі знайдуть є жінок з поганими ногами, які
краще ховати (головню в старшому віці). А все
це є в зв'язку ще з іншою модою: повнішою аїні
жіночого тіла, яке вже досить вимушало себе
дієтою та руханкою для офіційної краси.

— **Син англійського короля урядовцем.** Че-
твертий син англійського короля Юрій є урядо-
вцем у міністерстві закордонних справ. Після кіль-
камісний зразкової праці ки. Юрій хотів одержати
належну йому платню, але спудувався, коли
йому сказали, що його платні не устійнено.
Ки. Юрій власноручно написав протест і пере-
слав його урядові.

— **Рекорд рекордів.** На нью-йоркській летун-
ській майдані осів 31. липня літак „Сен Люїс Ро-
бін“ після 420 годин і 21 хвиля безупинного ле-
ту. Так цей літак побив попередній рекорд літа-
ка „Анжело“ на 7 і пів дня. На майдані було
около 150.000 людей. Літак осів без яких труд-
нощів. Лікарі зараз оглянули летуна і stwierди-
ли, що вони зовсім здорові. Летун одержав
нагороду в сумі 32 тисяч дол., якою поділяється.

— **На університеті Альберта в Кенігсбергу, Сх.**
Пруссія, промовував дня 22. липня ц. р. на докто-
ра медицини Степан Шмідельський, родом з Бе-
лелуї. пов. Сятин. 210

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

„УЖИВАВМО ЯКНАВІЛЬШЕ ОВОЧІВ І
ОАДОВИНІ“. Добра Хавалка — бібліотека для
господарів. Випуск П. Накладом Вид-тва „Жіно-
ча Доля“, Коломия, 1929. Стор. 32. Форм 6".

Маріам Отачурський, стар. ветеринар, лікар
і б. асистент Ветеринар. Академії у Львові:
ХОРОБІ КІНСЬКИХ НІГ (Кінська ортопедія).
Львів, 1929. Накладом Красного Т-ва Господар-
ського „Сільський Господар“. Стор. 36. Форм 6".

Проф. д-р Фр. Дворнік: ЖИТТЯ СВЯТОГО
ВЯЧЕСЛАВА. До тисячелітньої вродчості
його смерті. Прага 1929. Стр. 60. Форм 16".

Ізко Гаврилюк: „ТЕРНИСТИМ ШЛЯХОМ“.
Оповідання. Чернівці, 1929. Накладом часопису
„Час“.

В ОБОРОНІ ПРАВ НАШОЇ ГРЕКО-КАТОЛ.
ЦЕРКВИ. Львів 1929. Накладом Івана Готя. Дру-
карня Новочасна. Стор. 54. 5".

Юрій Тончаковський: ПРАКТИЧНЕ ТОВА-
РОВІЗНАВСТВО ЗАСОВІВ ПОЖИВИ. Підручник
для купецького і домашнього аянства. Накладом
Видавництва „Прада“. Друкарня Станіслав-
ського Інституту у Львові. Львів, 1929. Сторін
200. Форм 5".

СПЕЦІАЛІСТ В НЕДУГАХ ЖІНОЧИХ І АКУШЕРІ

Д-р Олександр Подолинський

вернув і ординує від год. 3—5. по полуд.
у Львові, при пл. Більчевського ч. 10.

178

Телефон 15-60.

3—3

Prof. D. Doroschenko: SCHEW-
SCHENKO, der grosse ukrainische Nationaldichter.

Verlag E. Wytowy Berlin Sw. 47. Стор. 48 Форм. 8"
„ДУХОВНИЧІ І ДУХОВНИЧІВЦІ“, присвята
днеси „русской культури“ в Ужгороді. Книпо-
чатия „Ніва“ в Ужгороді 1929. Стор. 24 Форм. 8"
Кость Крикала: 13 ТЕМ ДНЯ, буквицький
образки з недавню минулого. Чернівці, 1929. Бі-
бліотека „Хліборобської Праці“. ч. 6.

Ф. Голуб: ЛКСМУ в культурно-національ-
ному будівництві. Бібліотека „Вільшовик України“
ч. 19. Харків, 1929. Стор. 60. Форм. 16".

ЖУРНАЛИ:

„ШЛЯХОМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ“, орган го-
ловної управи Українського Центрального Комі-
тету в Польщі. ч. 1. Варшава 1929. Зміст: Пере-
доповіді; М. Копальський: Борьба большевизма
з опозицією и влия розкладу комуністичної партії;
Е. Малахук: Головні явища сучасного укра-
їнського життя; І. Л.: Рукав наступав; І. Л. Пі-
сля 2-ого делегатського з'їзду української полі-
тичної еміграції в Польщі; В. М.: Зіновів настрів
та опозиція; Сирани Т-ва „Український Цен-
тральний Комітет у Польщі“; Хроніка.

„УКРАЇНСЬКА ШКОЛА“, Записки „Учи-
тельської Громади“ за 1929 р. Львів, Січень—гру-
день 1929 р. Зміст: В. Купчинич: Мої помітні
моменти зиховання, навчання і організації гімна-
зії „Рідної Школи“; д-р Маря. Терещаків: На-
вчання історії Сходу і Греції у зв'язку з новітніми
дослідженнями і розкопками; О. Левинський: Наука
фізики в учительських семінаріях; д-р І. Вели-
горський: Навчання граматики рідної мови; Ант.
Кияницький: Шкільна і домашня афектура;
Ілар. Гриневський: Виховне значіння музики
і співу; Я. Барич: Дещо про підручники до на-
уки співу і музики; д-р І. Киянт—Ю. Каме-
нський: „Полове зиховання і алькоголізм“; д-р
Мик. Чайковський: Алькоголізм і школа; д-р Р.
Цегельський: Про науку і фізику і темі в нашіх
середніх школах; І. Галуцький: Виховні мо-
менти в осадності; д-р Коренець: На дорозі до
уніфікації шкільництва; відомлення з педаго-
гічно-наукового з'їзду „Рідної Школи“; З геогра-
фічної комісії при Т-ві „Учительська Громада“;
Шкільні розпорядки; В. Калинович: Україн-
ський „таумачий“ словник; д-р Осип Мака-
рушка: Бібліографія; Віз Редакції.

„НИВА“, часопис присвячений церковним і
суспільним справам. Ч. 6. Рік XXIV. Львів, за
червень 1929. Зміст: о. д-р Костельник: Стояння
і зливання в церкві; о. д-р Мирон Гориняк:
Літє зіт при гробі Святого; о. П. Дзєжик: Сти-
гматизація Тереса в Кошареві; Ф. Ш. Дещо
про талмуд; о. Юстин Гіряк: З приводу одної
рецензії; о. І. Н.: Дисонанси довкруги літеран-
ського папту; Нові книжки; Вселяни; Проповідь
(Долатов).

„Przegląd społeczny“, miesięcznik pol-
święcony zagadnieniom pracy społecznej i opieki
nad dzieckiem. № 7. Rok III. za lipiec 1929. Lwów,
„Morze“, organ Ligii Morskiej i rzecznej. Zeszyt 6.
Czerwiec 1929. Warszawa.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Олександра Навроцька, дочка пок. Ан-
дрія, Товариша Маріяна Шанкевича, одного
з перших народоців і пароха в Голгоцах, се-
стра Письменника Пок. Володимира, онуки
ангел родни Навроцьких, Бурацьких, Ду-
кевичів і Палієвих, померла 20. липня ц. р.
в 83. році життя, в домі свого брата о. Ва-
сила в Кресьні. Покійна не лиш живо до
останку життя цікавилася всіма проявами гро-
мадянського життя, а також жертвувала по-
стійно зі своєї спірської платні на українські
установи. В. І. П.

Театри.

„Вертеп Наших Днів“ Галантіона
Чілки і Ле-ле. 115 11-7
Томіш, неділя, дия VIII. 1929.
Монастирська, понеділок, дия V.VII.
Бучач, вівторок, дия VI.VIII. 1929.
Новий Український Театр під дир.
П. Карабінєвичча.
Станіславів:
4.VIII. „Базар“. 93 19-7
Великий Міський Театр:
Субота, 3-го серпня, год. 8-15 веч. Ве-
чір Ордіонівної і Лавініського.
Неділя, 4-го серпня, год. 7-30 веч. „Жи-
дівка“, опера.
Понеділок, 5-го серпня, год. 7-30 веч.
„Фавст“. Виступ Г. Хоріна.

Кіна.

Авоа: Джекі Кутен „В обороні жі-
вок“.
Козьосей: Пінста за наругу і Танко-
ній дует.
Лев: Шофер йсновельможної пані.
Люна: Право меча й крові.
Марусенька: Байдак кохання та насо-
201.
Оава: Жіночка на виданні.
Палас: Дівчина від шаягера. (Кор-
Гріфіх). Будуюмо на кредит.
Пан: Коли в жінці пробуджується
зубов.
Пасаж: Задня смерті (радянська фіз-
ка на основі повісті Леонідова (арти-
сти: Солтнікова, Хорелів, Ярославцев,
Картасено).
Утіха: Злодій з Багдаду (Дуга. Фейр-
бекс).
Фатаноргана: Тайна старого роду.
Химера: Артистки без шмівки.

Програма радіо.

Неділя 4-го серпня.

Льондон (356,3) 17-45 Церковна кан-
тата Баха.
Париж (1725) 13-45 і 21-30 Популярні
концерти.
Берлін (418). 15-00 Відьончелі і фор-
тепи (сонати). 17-00 Легка капеда. 20-00
3 творів Гамсуна.
Відень (516,3) 11-20 Симфонічна ор-
кестра. 15-30 Концерт капеда.
Мюнхен (533) 20-15 — 22-15 Камерна
оркестра.
Лингенберг (473) 20-00 „Циганський
барон“ оперетка.
Франкфурт (390) 20-30 Концерт радіо-
оркестри.
Прага (487) 16-30 Оркестра. 20-00. Сим-
фоніч. конц.
Будапешт (550) 17-10 Циганська капе-
да. 18-25 Оперетка. 19-30 Бететова му-
зика.
Міліно (501) 20-30 „Відьончелі“ —
опера.
Ленінград (1000) 19-30 Фільгарм. ор-
кестра.
Москва (825) 14-30 Концерт. 20-
Концерт зі студії.
Харків (1304) 19-30 Музич. трансмісія.
Київ (800) 17-40 Популярно-науковий
вільхт. 19-15 Концерт.
Варшава (141,7) 17-00 і 20-30 Пону-
лярні концерти.
Краків (312,5) 20-30 Вечірній концерт.
Познань (334,8) 19-45 Цікаві річі. 22-15
Реліа.

Понеділок 5-го серпня.

Льондон (356,3). 13- Музика в готе-
лю Пінкдлазі. 16- Окет. 21-35 Спів і
оркестра.
Париж (1725). 21-15 Концерт.
Берлін (418) 19-00 Легка капеда. 20-
Мандоліністи.
Відень (516,3) 20-00 Пісні Бететона.
Мюнхен (533) 18- Камерний концерт.
20-15 Концерт оркестри.
Франкфурт (390) 20-15 Фортепианний
концерт.
Прага (487) 20-30 Міжнародний кон-
церт.
Міліно (501) 17- Джембенд. 20-30
Оперетка.
Будапешт (550) 17-40 Популярний кон-
церт.
Ленінград (1000) 18-30 Концерт.
Москва (825) 15-30 Концерт.
Харків (1304) 18- Камерний концерт.
20-00 Концерт музики різних народів.
Варшава (141,7) 18- Легка музика.
20-30 Концерт з Праги.
Краків (312,5) 22-45 Музика до танців.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Освітний конгрес з нагоди 60-ліття
Товариства „Просвіта“ відбудеться не-
відкладно у днях 23—24.IX. 1929 р. у
Львові. Завертається увагу всім референ-
там, щоби були готові зі своїми рефера-
тами — Конгресовий Комітет. 63 3-6

Позір спортовців! З нагоди 5-ти ліття
спорт. секції Рух. Т-ва Соція IV. відбу-
дуться дня 15. вересня ц. р. спортові
змагання з програмою: біг, мети, стусан
кудею, змагання о мистецтво Львова
в кошкіпці та відбиванні так мушви як
і жінок. Найкращі досягнення будуть на-
городжувані тому до праці! — Всі товари-
ства проситися до участі, а зголошення
слати на адресу „Соція-Батько“, Львів,
вул. Руська ч. 20. 1-1

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

М ОДНІ бранзолетки, також іншу бі-
жутерію поручає дешово Дом б-
ровські-Рознажевські, Львів, (Го-
тель Жоржа), Тел. 27—29. 190 4-7

К ОНЦІПЕНТА від вересня ц. р. гая-
дає адвокат на провінції. Зголошення
з умовинами і референціями слати до
Адміністрації „Діла“ під „Адвокат 230“.
187 2-5

П ІСАР, що зміє писати на машині,
потрібний для адвоката. Писемні
оголошення слати до Адміністрації „Ді-
ла“ зі своїм життєписом і порученнями
для „старшого адвоката“. 187 6 2-5

М АШИНИСТ-МОНТЕР, з довголіт-
ньою практикою при моторах Діади
— пошукує посади в більшим промисло-
вим заведенням, або в мліні. Зголошення:
Забодотів, пов. Сятин — мліні — для
Кримера. 204 1-1

Ф ОРТЕПІАН КОРОТКИЙ в добрім
стані, зараз до набуття, есентуаль-
на зміна за пачино. Ціна приступна. —
Завертатися до П. Семчука, офіціала в
Обертині. 202 1-2

Б ІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБ-
НІ ВИРОБИ продає за готівку і на
раті від десятих діт у підмі краю звісна
фірма Іван Зельтенрайх, Львів, па.
Марійська ч. 5. Купую брандіяти, золо-
то, срібло, плачу найвищі ціни. 191 4-7

ШЛІТЬ ЗАМОВЛЕННЯ НА:
ВУГОЛЬ ТА ДРОВА

Ціни копальничі, — догідні
услуга 3. міс. векс. кредиту.
184 3-10

З найаучніш горішно-
шлеск. копалень доста-
ляє скоро та точно —
українська Спілка
„ТИТАН“
Львів, ВЛОВА 23.

П РИЙМУ змис-
ного змисла у-
кінченою 7-класо-
до науки металур-
го ремесла. Львів,
Співачівна 3. 194 2-7

Крилата
смерть

Мухи розносять заразу і інші смерті хвороби,
заневищує і затроює потрапу, одяг і т.д.
Розпорожуйте Фліт! Фліт протатом кімнат
хвилни вичищує мешкання від мух та комарів,
що розносять заразу. Дистаючись до усіх мі-
ли і шнар, де ховаються і плодяться таргани,
комашки, блохиці та різні комахи — вичищує
Фліт як їх так і їхні зародки. Убийчий для
комарів — Фліт зовсім нешкідливий для людей,
Фліт не лишає по собі ніяких плям.

Фліт не можна порівнювати з іншими серед-
никами проти комарів, бо він одинокий серед-
ник, що не викликає ніяких сумніїв, що до
добрих успіхів свого діляння.

Ужняйте від нього ФЛІТ — купуючи його
бляшанку і розпиляч.

FLIT

Варшава — Познань, Варшава — Білосток, Варша-
ва — Ломжа, Варшава — Кельци, Лодзь — Каліш,
Білосток — Барановичі, Гданьськ — Гдиня, Вільно —
Бейшишки, Львів — Городок Ягайлонський

Це тільки частина комунікаційних шляхів, на яких курсують згідно
точно і без перешкод

автобуси „Brockway“

„Brockway“ Львів, Баторого 34. - Тел. 1-14

207

А ВТОБУСИ і тигарові самоходи вико-
нує одинок українська фабрика
С-ки „ТИТАН“ Львів, ВЛОВА 23. Доте-
перішя продукція — 130 возів. 181 3-6

П АРОВНИ БРОВАР у КАЛУШІ по-
ручає свої знамениті виробы пива:
експортові, дубельтові, чорні у флаш-
лах і бочках по цінах умірнораних. За-
ряд бровару. 1996 13-7

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст американських шкільних надус і косметики
Др. І. Мунд Д. сел. шп. від і львів
орд. від 8-9 і 2-5,
в неділі від 2-1 Львів, Асина 1, ріг
Пілауського (Панської). Тел. 48-01.
Лічення шкільні. 5-7

Спеціаліст шкільних, венеричних
недуг і косметики 3-3
д-р РОМАН ДОЛЬНИЦЬКИЙ
орд. від 3-6 попол. вул. Глубона 10.
партер. — Кварцева лампа. Діагност.

ПРЕДСТАВНИКІВ.

добре виведження в українські
споживачі кооперативні до своїх бурс
і з торговель — приймає на добрий
услугах — фабрика шоколаду „Бро-
ка“, Аки. Сп. Львів, Шентильних 50.
Письменні зголошення з точною
поданням дотеперішньої праці та
референцій на руки Дирекції. 170

Конкурс.

Товариства „Дешова Кухня“ з Пер-
миш розписує конкурс на прива-
гіння учнів до своїх бурс у
вулиці Сигурського ч. 10. Мислені
та виносить 60 возів, а на інше
разово 20 мд. Ведення бурси
сінквалій професори. Подання
аносити до 15. серпня ц. р. до Діа-
бурси Товариства „Дешова Кухня“ у
редакції вулиці Сигурського ч. 10.
203

Свій до свого!

Одинока лучба зі світом!

Український Торговельний Дім
ДОРОЖОВЕЦЬ І ЗАТЕЙ
Львів, Чарнецького ч. 3, телефон 6-74.

ПОРУЧАЄ

Радіо--апарати

для Всесвітнього Духовенства, ВП. Учительства, для Хв.
Кооператив, Читалень і Касинових Товариств.

Продаємо за готівку і на сплату до 1 року при одержанню 25%
продажної ціни в готівці. — Наші 1-8 лампові апарати виконані після
найновіших заграничних візрів. Ціна за комплект — (батерія анодова
аккумулятор, голосник, пара слухавок, антена) почавши від 250 зол.

Крім цього поручаємо:

Жаї вки до мешкань, бюр та перлов зісвітланних хрестами в жаріках та
асіаці арматури. — Набавимо акумулатори. — Направляємо
і продаємо різні частини до Радіо-апаратів. — Переводимо
електричні інсталяції. 1-7